Najvyšší súd
Slovenskej republiky

4 Sž 12/2006

Rada pre vysielanie a retransmisiu
Kolárska 6, P.O.Box 155,
810 00 Bratislava 1
19 -03- 2007
Podacie číslo: 1364 | Číslo spisu:
Prílohy/listy: | Vybavuje: PKo

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 19.03.2007
Najvyšší súd Slovenskej rep.
dňa 18. MÁJ 2007

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, v právnej veci navrhovateľa **Markíza – Slovakia, spol. s r.o.**, so sídlom Blatné, Bratislavská ul. č. 334/18, práv. zast. Mgr. Zuzanou Zlámalovou, advokátkou so sídlom Trnavská ul. č. 11, Bratislava, proti odporcovi **Rada pre vysielanie a retransmisiu,** Námestie SNP č. 12, Bratislava o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu číslo RP/277/2005 zo dňa 20.12.2005, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporcu č. RP/277/2005 zo dňa 20. 12. 2005, **p o t v r d z u j e.**

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím odporca vyslovil, že navrhovateľ porušil povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 5 zákona o vysielaní a retransmisii tým, že dňa 14.10.2005 cca o 22.02 hod. odvysielal program „Big Brother – Súboj Face to Face“, pri ktorom neuplatnil Jednotný systém označovania programov v súlade s podmienkami, ktoré podľa ustanovenia § 20 ods. 6 zákona o vysielaní a retransmisii určil odporca, za čo mu podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d) uložil sankciu – pokutu určenú podľa § 67 ods. 3 písm. d) vo výške 200 000 Sk;

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ zaradením daného programu do vysielania a označením ako programu nevhodného pre maloletých do 12 rokov nesprávne uplatnil Jednotný systém označovania programov z hľadiska vekovej vhodnosti (ďalej len „JSO“). Ako sa uvádza v odôvodnení rozhodnutia, uvedený program bol zaradený do vysielania o cca 22.02 hod. Z jeho prepisu je zrejmé, že obsahoval prvky, ktoré odôvodňujú povinnosť označiť program ako nevhodný a neprístupný pre maloletých. Okrem vulgárneho jazyka obsahoval aj hanlivé

vyjadrenia jedného zo súťažiacich voči farárom, ktoré odporca posúdil ako slovnú agresivitu s urážlivými replikami reprezentovanú náboženskou neznášanlivosťou a tiež konštatoval, že rozhovorom moderátora s hosťom programu o skupinovom sexe bolo sexuálne správanie prezentované ako forma zábavy, určená výhradne dospelým.

Potrebu označenia predmetného programu ako nevhodného pre maloletých divákov videl odporca v tom, že sledovanie formátov „reality show" je u tínedžerov často otázkou prestíže. Programy sa stávajú predmetom rozhovorov medzi dospievajúcimi v školách, súťažiaci „reality show" ako obdivované idoly sú denne obsahom titulných strán bulváru, či internetových stránok.

Napriek tomu, že dospelý divák má odstup a neberie túto naoktrojovanú realitu úplne vážne, resp. vie o tom, že ide o riadenú, „manipulovanú" realitu, dieťa resp. adolescent tento odstup nemá. Maloletý divák má väčšiu náchylnosť považovať zobrazované za realitu, nadobúda pocit, že skutočný svet dospelých funguje práve tak, ako je to prezentované v reality show.

Maloletí sú najnáchylnejšou skupinou na preberanie vonkajších vplyvov a vzorov pri formovaní vlastného individuálneho rebríčka hodnôt, zvlášť z masových médií.

Odporca preto po posúdení vysielacieho času a obsahu predmetného programu konštatoval, že tento program obsahoval prvky odôvodňujúce povinnosť označiť program ako nevhodný a neprístupný pre maloletých. Tým, že účastník konania označil tento program ako nevhodný pre maloletých do 12 rokov nesplnil povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. uplatniť JSO. Napokon vzal do úvahy aj tú skutočnosť, že samotný navrhovateľ na ústnom pojednávaní k predmetu správneho konania č. 383-PgO/O-1975/2005 o. i. uviedol, že došlo k chybe na pracovisku zabezpečujúcom označovanie programov a z tohto dôvodu bol program označený piktogramom 12.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie a domáhal sa zrušenia uvedeného rozhodnutia. Podľa jeho názoru vysielateľ označením programu piktogramom „nevhodný do 12 rokov" neporušil žiadne pravidlá ustanovené v JSO, odvysielaný program obsahoval zábery na skupinku súťažiacich, ktorí sa rozprávali o partnerských vzťahoch, slovné spojenia boli s prijateľným sexuálnym charakterom pre maloletých nad 12 rokov. Odvysielané zábery vzhľadom na vysielací čas a ich charakter nijakým spôsobom neboli neprijateľné a nepochopiteľné pre cieľovú skupinu divákov a teda nemohli ich negatívne ovplyvniť. Navrhovateľ ďalej namietal, že odporca v konaní o uložení pokuty nedodržal základné ustanovenia správneho poriadku keď nevyzval vysielateľa, aby sa vyjadril k podkladom a k spôsobu ich zistenia pred vydaním rozhodnutia a odňal mu možnosť ako účastníkovi konania vyjadriť sa ku konečným podkladom rozhodnutia a že rozhodnutie je nepreskúmateľné, nakoľko odporca nezdôvodnil výšku uloženej pokuty.

Odporca vo svojom vyjadrení zo dňa 21.3.2006 navrhol napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. Zopakoval tvrdenia uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia týkajúce sa nevhodnosti programu pre maloletých a dodal,

že predmetom posudzovania vhodnosti neboli scény o ktorých sa zmieňuje v odvolaní navrhovateľ, ale iné scény, ktoré sú podrobne opísané v odôvodnení rozhodnutia a ktoré vulgárne urážali cirkevných hodnostárov a o. i. ukazovali jednu súťažiacu polonahú.

Pokiaľ ide o dodržanie procesných predpisov odporca zdôraznil, že navrhovateľa vyzval v oznámení o začatí správneho konania, aby v lehote do 8 dní od doručenia zaslal v súlade s § 33 ods. 1 a 34 ods. 3 zák. 71/1967 Zb. (správny poriadok) svoje stanovisko, prípadne navrhol dôkazy s poučením o možnosti rozhodnutia vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ svoje právo nevyužije. Navrhovateľ vyjadrenie k tejto výzve nezaslal. Zúčastnil sa však ústneho pojednávania, kde mal možnosť sa vyjadriť k predmetu konania a na ktorom uznal pochybenie pri označení programu.

Pokiaľ ide o výšku uloženej sankcie odporca uviedol, že pre jej určovaní zohľadnil všetky relevantné skutočnosti podľa ust. § 64 ods. 2 zák. o vysielaní a retransmisii ako aj predošlé porušenia predmetných ustanovení navrhovateľom, pričom nevybočil z rámca stanoveného ust. § 67 ods. 3 písm. d) cit. zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z., preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo z dôvodov uvedených v odvolaní a tiež v zmysle svojej ustálenej judikatúry preskúmaval, či rozhodnutie odporcu nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či jeho závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom (rozhodnutie *R č. 52/2003*) a dospel k záveru, že podanému odvolaniu nie je možné vyhovieť z nasledovných dôvodov:

Z obsahu spisu a vyjadrení účastníkov konania vyplýva, že navrhovateľ dňa 14.10.2005 cca o 22.02 hod. odvysielal program „Big Brother – Súboj Face to Face", pri ktorom neuplatnil Jednotný systém označovania programov v súlade s podmienkami, ktoré podľa ustanovenia § 20 ods. 6 zákona o vysielaní a retransmisii určil odporca, za čo mu podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d) uložil sankciu – pokutu určenú podľa § 67 ods. 3 písm. d) vo výške 200 000 Sk.

Program bol pripravený a upravený vopred a pozostával z viacerých častí. Okrem vulgárneho jazyka obsahoval aj hanlivé vyjadrenia jedného zo súťažiacich voči farárom, ktoré odporca posúdil ako slovnú agresivitu s urážlivými replikami reprezentovanú náboženskou neznášanlivosťou: Pinzo hovorí o farároch: *„... On má byť prostredníkom medzi ľuďmi a bohom a on si vraví, že on je druhý po bohu. Nie že je prostredník ale druhý po bohu. Mrcas nejaký. Farári. Nech si farári pozerajú internet 24 hodín, nech si tam honia kokot. Všetci, koľko ich je, ktorí majú internet ..."*, scény z domu (záznam), v ktorých sa Silvia polonahá kúpe, behá po tráve, tancuje a kričí v posteli: *„...mám chuť na sex, a čo, strašnú, strašnú, že by som po ... aj pol mesta..."* Na podrobný prepis celého odvysielaného príspevku odkazuje najvyšší súd na preskúmavané rozhodnutie odporcu str. 2 – 4. Takto odvysielaný program bol označený piktogramom „nevhodný pre maloletých do 12 rokov".

Podľa § 20 ods. 5 zákona o vysielaní a retransmisii, na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania programov adresovaný rodičom a vychovávateľom maloletých, informujúci o vhodnosti programov pre vekové skupiny maloletých do 7, 12, 15 a 18 rokov.

Podľa čl. VII ods. 1 JSO platných do 1.11.2005 vysielateľ označí kinematografické alebo dramatické diela, zvlášť filmy, série, seriály, vrátane animácie, dokumentárne, publicistické alebo iné programy ako nevhodné a neprístupné pre skupinu maloletých, ak obsahujú najmä:
c) slovnú agresivitu s urážlivými replikami, prejavmi neznášanlivosti alebo nenávisti, reprezentovanú najmä agresívnymi názormi, xenofóbiou, oportunizmom, rasizmom, náboženskou neznášanlivosťou, násilím voči etnickým skupinám alebo iným menšinám,
e) sexuálne správanie prezentované ako forma zábavy, určená výhradne dospelým,
f) vulgárny jazyk alebo obscénne gestá,

Po preskúmaní spisového materiálu sa najvyšší súd stotožnil s názorom odporcu, že v odvysielanom programe sa nepochybne nachádzali scény, pri ktorých bolo sexuálne správanie prezentované ako forma zábavy určená výhradne dospelým, v komunikácii zúčastnených sa vyskytoval napriek „vypípaniu" vulgárny jazyk a obscénne gestá a slovná agresivita s urážlivými replikami. Keďže pre programy tohto obsahu vyžadoval JSO označenie „nevhodný pre maloletých" je zrejmé, že navrhovateľ nesprávne použil JSO a odporca postupoval správne, keď ho za toto porušenie sankcionoval. Napokon ako vyplýva zo zápisnice z ústneho pojednávania pred správnym orgánom zo dňa 20.12.2005, bod 4, zástupca navrhovateľa po oboznámení sa s predmetom pojednávania, potom ako bol vyzvaný, aby uplatnil svoje pripomienky a námety a po podrobnom poučení o svojich procesných právach a povinnostiach sám uznal, že *„...došlo k chybe na pracovisku zabezpečujúcom označovanie programov, z tohto dôvodu bol program označený piktogramom 12..."* Na základe týchto skutočností sa javí bezpredmetná aj námietka navrhovateľa o porušení jeho procesných práv ako účastníka konania pred správnym orgánom.

Odporca ako orgán verejnej správy dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie a retransmisiu a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania a retransmisie v rozsahu vymedzenom zákonom č. 308/2000 Z. z.. Jeho prvoradým zákonným poslaním a teda aj prvoradou povinnosťou je presadzovať záujmy verejnosti. Ak pri plnení tejto povinnosti dospeje v záveru, že konaním monitorovaného subjektu došlo alebo dochádza k porušovaniu zákona je oprávnený podľa § 64 a nasl. zák. č. 308/2000 Z.z. uložiť sankciu.

V predmetnom prípade odporca uložil navrhovateľovi pokutu v súlade s § 64 ods. 1 písm. d) a § 67 ods. 3 písm. d) zák. č. 308/2000 Z.z., ktorý v znení účinnom v relevantnom čase umožňoval uložiť pokutu od 20 000 Sk do 2 000 000 Sk, vo výške 200 000 Sk.

Navrhovateľ namietal aj v tejto časti nepreskúmateľnosť rozhodnutia nakoľko absentovali dôvody výšky uloženej pokuty, avšak odvolací súd dospel k záveru, že uloženie sankcie vo výške blízkej dolnej hranici sadzby t.j. jednej

desatiny zákonom stanovenej najvyššej sadzby nie je dôvodom na vyhovenie návrhu len pre formálny nedostatok dôvodov rozhodnutia vo vzťahu k výške sankcie, ak inak je dôvod na jej uloženie nepochybný.

Vzhľadom k tomu, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom ako aj v súlade s poslaním odporcu definovaným v § 4 zákona č. 308/2000 Z. z., malo všetky požadované zákonné náležitosti (§ 47 zákona č. 71/1967 Zb.), bolo bez formálnych a logických nedostatkov, riadne odôvodnené a vychádzalo z dostatočne zisteného skutkového stavu, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že toto ako vecne správne podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP, podľa ktorého náhradu trov možno priznať len tomu navrhovateľovi, ktorý mal vo veci aspoň sčasti úspech.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 15.2.2007

NAJVYŠŠÍ SÚD Slovenskej republiky - 15 - BRATISLAVA

JUDr. Ivan R u m a n a, v.r.
predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:
Augustiňáková